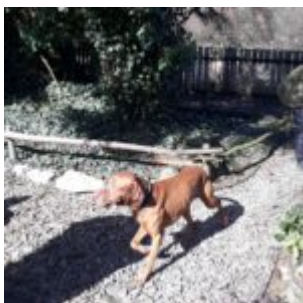

Po sobotním zážitku venku a protože bylo v neděli krásně jsem naznala, že jedeme s Rumouškem na chalupu taky.

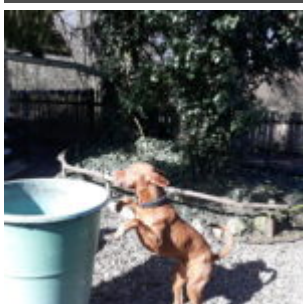
Páč u nás v okolí doma je to tak trochu na palici a žďabec kontraproduktivní, když se všichni masově vydali ven. A bylo to to nejlepší, co jsme mohli udělat. Počasí bylo nádherný, krásný jaro a člověk utekl částečně tomu tlaku, kterej se pochopitelně vytváří.

Úleva to byla i proto, že můžu Taliptku skorem pochválit. Už jen to, že po vystoupení z auta (teď zase musíme parkovat kus od chalupy) jsme k chalupě došli bez dohadování, bez hulákání a s tím, že když si Tali radostně zakoužila prostorem, doběhla se nahlásit. Příjemný to moment. Teda takhle příjemný. Jak vono se to vezme vlastně. Páč se doběhla nahlásit ve chvíli, kdy jsem se snažila z pytlíku jednou rukou uvolnit Rumíčkoví kus rohlíku, co jsme jim koupili cestou na chalupu. Asi šestej rohlikatej smysl spustil Tali v mozkovně majáček a nasměroval ji za mnou. Doslova. Páč já byla soustředněná na ten logistickej problém a za zády mi vybuchla hromada fleků. A věřte, že to se člověk dost lekne. Nejen proto, že dojde k tomu výbuchu. Mnohem víc se leknete toho, co bude následovat. Páč máte-li plnou náruč věcí, stojíte-li na uzoulinký stezičce na náspu, kdy si můžete vybrat, zda žuchnete vlevo do pole pod vámi, nebo hlouběji doprava na železniční trať a víte, že se vám za záda dostavil magor, co je ochotnej pro drobek z pečiva vás přizabít, máte skutečnej problém. Přežila jsem, jak ten úlek, tak vydání kusu rohlíku. Tali pak zase letěla kontrolovat, kdo všechno nám prošel přes louku a když jsme došli k brance, na zavolání se k nám připojila. Pak spolu s Rumouškem běželi zkontrolovat zahradu.

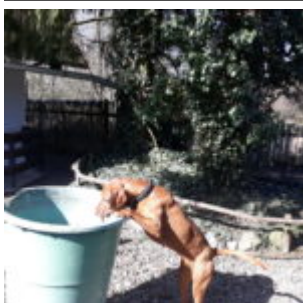
A já taky. Byla jsem tu od Vánoc teprve podruhý. Bylo fakt nádherně jarně, tak jak na jaře má být. Nebe čistý, teplota přiměřená a sněženky, ocúny, jaterník, bledule a dokonce první narcis venku. Krása. Otevřeli jsme okna, ať se chalupa nadechne jarního vzduchu a pustili jsme se do práce. Brtník zprovozňoval vodu v chalupě i venku, já se pustila do úklidu listí a vyčistila jsem si zápraží a taky závěje listí na schodech do sklepa a pak přišly na řadu trávníky. To už se přidal i Brtník a vlastně nejen on! I Rumíček, protože spolu s Brtníkem uklízeli šišky, kterých tu bylo požehnaně. V podstatě jsme pracovali celá rodina. Skoro celá rodina, jak posléze zjistíte z fotek:

Nesu, nesu a koleda to nejni

A šup tam s tím!

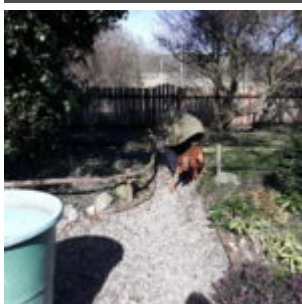
Dal sem to tam dobře?

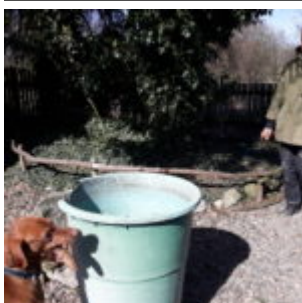
Já už to tam hodil, tak tetkon zasejc ty!

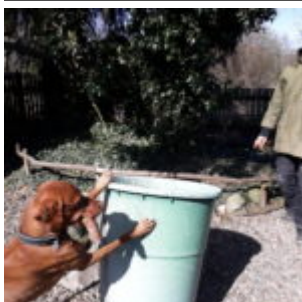
Tak... a ešivá se taky trefíš?

Uuuuž to zase nesůůůů

Tak snad se trefim!

Aaaa šup tam s tím!

Makám, seč mi síly stačej

No a někdo někdo se fláká

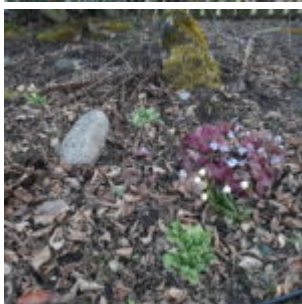
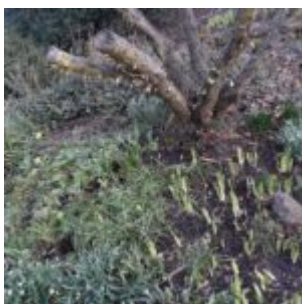
Makali jsme jako divý, jak kdyby člověk věděl, že se sem nějakou dobu nepodíváme. Rumíček vydržel nosit ty šišky překvapivě dlouho, jak kdyby s Brtníkem soutěžil ☐ . Trávník sice značně prokoukl,

Pěkně jsme to uklidili!

leč také značně proděravěl. Bude to chtít nějakou revitalizaci. Leč..... to by tam nesměli být dva kazisvěti, kteří veškerou mou snahu hatí tím, že se furt musej honit a řezat mezi sebou a trávník devastovat. Udělali jsme si ale i chvílku na relax. Nejdřív pěkně svačinka u stěny altánu, kam se opíralo sluníčko a kde bylo zívětrí a posléze došlo i na kávičku s buchtou. Hmmm, hotový Lurdy ☐ . Ohařící taky nepřišli zkrátka, udělala jsem jim sváču. Spařila jsem ovesný vločky se sušenou syrovátkou a oba si pošmakovali.

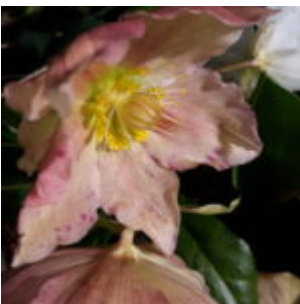
Šla jsem pak okouknout moje česneky. Uuuuž mi to lezéééé! Uuuž je to venku. A to jak ten medvěd - mňam, dala jsem si, tak ten normální, na kterej si budu muset chvíli počkat. Ale zásoby zatím doma jsou, takže pohoda. Když mi slehlo, vrhla jsem se ještě na svůj jarně cibulovej záhon, abych ho očistila od nánosů listů a větviček a taky okolo něj zastříhla plůtek z brslenů. Enemže čas tak rychle utíkal, že jsem to nestihla dodělat. A vzhledem k nastalý situaci asi hodně dlouho ani nedodělám.

Spousta toho ale ještě čeká na uklizení

Jééé žůůžová!

Krásný čemeřice

Nicméně, to byl báječný den. Brtník víkend před tím stihnul vyčistit jezírko, který se teď tak hezky a čistě třpytilo v odpoledním sluníčku a to mi připomnělo, že tentokrát nesmíme zapomenout rozsvítit světýlko v kapličce, tak jako jsme zapomněli minule. Ještě jsem před odjezdem doběhla teda s ohařiskama pro lucernu a zapálila novou svíčku. Ať tam ochranný světýlko dává pozor na pocestný a taky na chalupu. ☐ .

Cestou zpátky k autu si Tali řapala vedle mě a byla normálním psem, což je pro mě prostě pořád báječná věc. Nebýt stále ve střehu a vědět, že když u kolejí řeknete čekej, tak počká a nepožene se někam do kšá a poté bez cavyků a prchání do roští nastoupí do auta. Aby o něco později doma stejně normálně vystoupila, šla si očichat nějaký ten vzkaz a sama od sebe se dostavila na podestu a šla spořádaně domů. Ejch. Krásnej den to byl.